

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315211279
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315211279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: U. V., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX/X, O.Á. K. D., zastúpeného JUDr. Lubošom Bajuzíkom, advokátom, Nám. Slobody 2, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1/ Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Humenné, IČO: 36 570 460, Osloboditeľov 1628/108, Humenné, zastúpenému: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 36 588 725, za účasti intervenienta: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice, 2/ Obec Belá nad Cirochou, Osloboditeľov 535/33, 067 81 Belá nad Cirochou, zastúpenej Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, Štefánikova 17, 066 01 Humenné, o zaplatenie 1.207,16 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 15.11.2018 č. k. 15C/488/2015-284 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade a intervenientovi na strane žalovaného v 1. rade sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu a vyslovil, že žalobca je povinný uhradiť trovy konania žalovanému v 1. rade, žalovanému v 2. rade a intervenientovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej.

2. Citoval ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka a poukazoval na ustanovenie § 228 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uviedol, že skúmal ex offo otázku vecnej legitímácie na strane žalobcu a dospel k záveru, že v danej veci žalobca nie je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby na náhradu škody, keďže nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola poškodená škodnou udalosťou. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.09.2008 sp. zn. 2Cdo/198/2007. Z uvedeného dôvodu žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade mali úspech vo veci žalovaný v 1. rade, intervenient a žalovaný v 2. rade, preto im priznal nárok na náhradu trov konania, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie je predčasný, čiastočne nepreskúmateľný a nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, resp. niektoré dôkazy neboli vykonané, ktoré by mali podstatný a zásadný vplyv na rozhodnutie. Poukázal na to, že v prvom rade nežaloval škodu spôsobenú priamo na nehnuteľnosti, ale na kotle ústredného kúrenia, ktorý je hnutel'nou vecou a on nepochybne listinnými dôkazmi preukázal, že je vlastníkom tohto kotla. Musel kúpiť nový kotol a zabezpečiť prebúranie betónového stropu na vlastné náklady, aby ho mohol umiestniť z pivnice do obytného priestoru s cieľom predísť rovnakej možnosti poškodenia. Zo zamietnutím žaloby sa nestotožnil ani z dôvodu, že súdu prvej inštancie už dávno predložil splnomocnenie, ktoré mu udelila jeho dcéra dňa 20.04.2016. Súd prvej inštancie obsahu tejto listiny nevenoval žiadnu pozornosť. On a jeho právny zástupca chceli navrhnuť vykonanie dôkazov, a to jednak predložením prvého plnomocenstva zo dňa 19.06.2009, na ktoré odkazuje plnomocnenstvo zo dňa 20.04.2016, prípadne navrhnuť, aby súd priamo vypočul jeho dcéru, ktorá je majiteľkou nehnuteľnosti, ale súd takýto prednes nepovolil a dokonca to nebolo poznamenané do zápisnice z pojednávania. Namietal, že súd prvej inštancie citoval vyjadrenie intervenienta, ktoré však nebolo jemu ani jeho právnomu zástupcovi doručené, a teda ani známe, a ani sa nemohli k nemu vyjadriť. Súd prvej inštancie tak znemožnil jemu, aby uskutočnil jeho procesné práva a to do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Zdôraznil, že udelením plnomocenstva zo dňa 19.06.2009, ktoré mu udelila dcéra, ho postavila takmer na úroveň vlastníka nehnuteľnosti, pretože mu umožnila nakladať s tou nehnuteľnosťou až na úroveň prevodu tejto nehnuteľnosti na tretiu osobu. Ak by súd vykladal obidve listiny v súlade s ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, potom by musel vykladať tieto listiny ako prevod práv na jeho osobu. Z uvedeného dôvodu bol on nepochybne oprávnený podať žalobu sám a nie v zastúpení za jeho dcéru. Považoval za neakceptovateľné a nezákonné, že súd prvej inštancie zamietol žalobu až po troch rokoch po podaní žaloby a nie ihneď po jej podaní. Za vzniknuté trovy konania na strane odporujúcej potom zodpovedá výlučne súd. Dodal, že napadnutý rozsudok nemá oporu ani v zákone podľa § 220 CSP, keďže súd prvej inštancie sa predmetným ustanovením v plnom rozsahu neriadil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie intervenient na strane žalovaného v 1. rade. Považoval za bezpredmetnú argumentáciu žalobcu ohľadne uplatňovaného nároku na náhradu škody na poškodenom plynovom kotle, t.j. hnutel'nej veci, ktorej bol vlastníkom, nakoľko náklady spojené s opravou, resp. výmenou plynového kotla boli v celom rozsahu uhradené žalovaným v 2. rade a Generali Poist'ovňou, a.s. ako poisťovateľom žalovaného v 2. rade. Plne sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o náhradu škody, keďže nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá mala byť poškodená škodovou udalosťou. Predložené Plnomocnenstvo zo dňa 20.04.2016, ako aj Plnomocnenstvo zo dňa 19.06.2009 udelené G. V. G. žiadnym spôsobom nemia tú skutočnosť, že žalobca nie je vo svojom mene aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Z uvedeného dôvodu by pre rozhodnutie v danej veci nemalo žiaden význam ani vykonanie výsluchu dcéry žalobcu. Je zrejmé, že udelenie Plnomocnenstiev zo strany splnomocniteľa (G. V. G.) nemá za následok prevod vlastníckych práv zo strany splnomocniteľa na splnomocnenca (žalobcu). Žalobca podal žalobu vo svojom mene a nie v mene splnomocniteľa. Nesúhlasil s odvolacou námietkou žalobcu, že zo strany súdu prvej inštancie mu bolo znemožnené uskutočnenie jeho procesných práv tým, že mu súd prvej inštancie neumožnil na pojednávaní konanom dňa 15.11.2018 prednes, na ktorom chcel: (i) predložiť listinný dôkaz - Plnomocnenstvo zo dňa 19.06.2009 a (ii) navrhnuť vykonanie dôkazu - výsluch dcéry G. V. G.. Ak žalobca mal za to, že predloženie Splnomocnenia zo dňa 19.06.2009 a vykonanie výsluchu jeho dcéry predstavujú skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, v tom prípade mal možnosť urobiť tak v rámci svojho prvého prednesu, prípadne v rámci záverečného zhrnutia. Súd na pojednávaní rovnako oboznámil prítomné strany s obsahom súdneho spisu. V prípade ak žalobcovi nebolo známe akékoľvek vyjadrenie protistrany alebo intervenienta, mal možnosť túto skutočnosť namietat'. V tejto súvislosti poukázal na § 204 CSP, podľa ktorého sa dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah. Žalobca namietal, že súd sa mal zaoberať jeho aktívnou vecnou legitimáciou ihneď po podaní žaloby, a ak tak nekonal, zodpovedá za vzniknuté trovy konania. Intervenient považoval uvedenú argumentáciu žalobcu za nesprávnu. Poukázal na to, že žalobca v priebehu konania menil predmet konania (pôvodne žalobu podal z dôvodu náhrady škody za plynový kotol a následne ju zmenil, ako náhradu škody na Nehnuteľnosti). Nad rámec vyššie uvedeného žalobca vo svojej pôvodnej žalobe (17.09.2015) až do predloženia Plnomocnenstva zo dňa 20.04.2016 popisoval skutkové okolnosti tak, že škoda vznikla v jeho rodinnom dome a na jeho pozemku. Zdôraznil,

že vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nebol žalobca v konaní úspešný, a preto nemá nárok na náhradu trov súdneho konania. Vzhľadom na uvedené považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, pričom navrhol, aby odvolací súd s odkazom na § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

7. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie aj žalovaný v 1. rade. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, že nežaloval škodu priamo na nehnuteľnosti, ale na veci hnutelnej kotle ústredného kúrenia neobstojí, pretože škoda na plynovom kotle vo výške 1.207,16 eura, zaplataenia ktorej sa žalobca domáhal /pôvodnou žalobou doručenu súdu dňa 17.09.2015/, bola žalobcovi v plnej výške uhradená, čo vyplýva z prednesu žalobcu na prvom pojednávaní dňa 27.10.2018. Navyše, nie je pravdou, že žalobca nepochybné listinnými dôkazmi preukázal, že je vlastníkom kotla, vo vzťahu ku ktorému sa žalobou domáhal náhrady škody. Faktúrou č. XXXXXX zo dňa 05.02.2015 vystavenou PLYNOSERVIS - O. P. na sumu 1.207,16 eura, preukázal žalobca náklady za dodávku a montáž nového plynového kotla PROTH 25KOV-A Boiler PANTHER XXXXXXXXXXXX, a nie vlastníctvo k zaplavenému kotlu MODRATHERM Magma 24, ktorého škoda bola potvrdením o obhliadke PLYNOSERVIS - O. P. zo dňa 02.02.2015 vyčíslená v hodnote 450-600 eur. K tvrdeniu, že súd mal žalobu zamietnuť hneď po jej podaní, poukázal na bod 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie uviedol, že súd ex offio skúma otázku vecnej legitímácie v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej, či pasívnej vecnej legitímácie vždy vedie k zamietnutiu žaloby. Je toho názoru, že námietka žalobcu, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 15.11.2018 „citoval“ vyjadrenie intervenienta, pričom uvedené vyjadrenie nedoručil žalobcovi ani jeho právnomu zástupcovi na vyjadrenie neobstojí. Vzhľadom na to, že intervenient vo svojom poslednom vyjadrení vo veci samej zo 17.10.2018 súhlasil s námietkou žalovaného v 2. rade zo dňa 12.10.2018 o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a navrhoval žalobu zamietnuť, pričom jeho podanie neobsahovalo nové podstatné skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné vyžiadať stanovisko žalobcu, nebol dôvod podanie intervenienta doručovať žalobcovi na vyjadrenie, tým skôr, že ako uviedol žalobca v odvolaní, súd uvedené vyjadrenie intervenienta na pojednávaní dňa 15.11.2018 „citoval“. Má za nepochybné, že s obsahom vyjadrenia intervenienta boli žalobca aj jeho právny zástupca oboznámení. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o plnomocenstvach uviedol, že v predmetnom konaní žalobca vystupoval vo vlastnom mene, nie v zastúpení vlastníka nehnuteľnosti, pričom žiadal, aby boli žalovaní zaviazaní na náhradu škody v prospech žalobcu, a nie na účet vlastníka nehnuteľnosti, ako to dohoda o plnomocenstve predpokladá. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. 392 CSP potvrdil rozsudok ako vecne správny a priznal mu voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

10. Podľa § 23 Občianskeho zákonníka, zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

11. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udeliť za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

12. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

13. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

14. Podľa § 132 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

15. Vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo zákon. Vlastníctvom alebo vlastníckym právom treba rozumieť právo ovládať vec, najmä ju držať, užívať, požívať a nakladať s ňou vlastnou mocou, ktorá nie je závislá od žiadnej inej moci kohokoľvek k tej istej veci.

16. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Nedostatok aktívnej alebo pasívnej legitímácie vedie k zamietnutiu žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení žalobca nie je subjektom tvrdeného práva a ním podaná žaloba preto nemôže byť úspešná.

17. Aktívna legitímácia je v konaní priradená osobe, ktorá tvrdí a preukáže, že je v rámci hmotnoprávneho vzťahu nositeľom určitého subjektívneho práva, ktorému odpovedá určitá subjektívna povinnosť osoby pasívne legitimovanej, a v rovine procesnej toto subjektívne hmotné právo učiní predmetom konania na základe procesného úkonu, ktorým je podanie žaloby.

18. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Za skutočnú škodu na veci treba považovať spravidla náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu, t.j. do stavu pred poškodením.

19. Vychádzajúc z podanej žaloby je zrejmé, že žalobca sa voči žalovanému v 1. rade domáhal náhrady škody vo výške 1.207,16 eura na základe škodovej udalosti, pri ktorej došlo dňa XX.XX.XXXX, keď podľa tvrdenia žalobcu kanalizačná voda vyrazila zo šácht potrubia, ktoré patrí žalovanému, čím došlo k vytopeniu pivnice rodinného domu na ul. O. č. XXX/X v obci na O. K. D., ktorý on obýva a znefunkčneniu jeho plynového kotla. V priebehu konania žalobca navrhol rozšíriť žalobu o škodu na interiéri kotelne, schodoch a preklade v celkovej výške 2.570,29 eura. Poukázal na vykonanú obhliadku spôsobených škôd pracovníkom poisťovne, ktorý ustálil výšku škody na sumu 3.400 eur, z toho kotol s príslušenstvom 2.200 eur a škody na interiery kotelne, schodoch a kotelne v sume 1.200 eur. Keďže mu poisťovňa Generali a.s., bez vysvetlenia uhradila sumu 829,71 eura, uplatňuje si sumu 2.570,29 eura, ako rozdiel celkovej výšky škody 3.400 eur a uhradenej sumy 829,71 eura. Súd prvej inštancie pripustil rozšírenie žaloby žalobcu v navrhovanom znení uznesením zo dňa 10.01.2018 (č.l. 25 spisu).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného neobstojí potom odvolacia námietka žalobcu, že nežaloval škodu priamo na nehnuteľnosti, ale na veci hnuťnej, t.j. kotle ústredného kúrenia. Samotný žalobca vyhlásil na pojednávaní dňa 27.02.2018 (č.l. 73 spisu), že pri zaliatí pivnice nedošlo len k poškodeniu plynového kotla, ale došlo aj k poškodeniu stien, schodov omietky a ďalších vecí, takže celková suma nebola len výška škody na kotle, ale znehodnotenie celej kotelne.

21. Súdna prax je dlhodobo jednotná v tom, že poškodením, či stratou veci vzniká škoda zásadne vlastníkovi tejto veci. Z tohto záveru vychádzal aj súd prvej inštancie, keď žalobu zamietol v dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na uplatnenie nároku na náhradu škody, vzniknutej na nehnuteľnosti, ktorá nepatrí žalobcovi. Z predloženého listu vlastníctva č. XXXX okres W., obec O. K. D., katastrálne územie O. K. D. (č.l. 221 spisu), nepochybne vyplýva, že vlastníkom rodinného domu sup. č. XXX na parcele č. XXXX, kde došlo k zaplaveniu pivnice, je G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. mája XXXX/X, W., teda osoba odlišná od žalobcu. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal náhrady škody na interiéri kotelne a schodoch, závery súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sú nepochybne vecne správne.

22. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcu, že nepochybne listinnými dôkazmi preukázal, že je vlastníkom plynového kotla, vo vzťahu ku ktorému sa žalobou domáhal náhrady škody. Z obsahu spisu je zrejmé, že faktúrou č. XXXXXX zo dňa 05.02.2015 vystavenou PLYNOSERVIS - O. P. na sumu 1.207,16 eura, preukázal žalobca len náklady za dodávku a montáž nového plynového kotla PROTH 25KOV-A Boiler PANTHER XXXXXXXXXXXX (faktúra, dodací list a kopia účtu na č. I. 52-54

spisu), a nie vlastníctvo k zaplavenému kotlu MODRATHERM Magma 24, ktorého škoda bola vyčíslená potvrdením o obhliadke PLYNOSERVIS - O. P. zo dňa 02.02.2015 (č. I. 51 spisu).

23. V súvislosti so škodou na plynovom kotle vo výške 1.207,16 eura odvolací súd poukazuje na to, že škoda na plynovom kotle vo výške 1.207,16 eura, zaplataenia ktorej sa žalobca domáhal pôvodnou žalobou doručenou súdu dňa 17.09.2015, bola žalobcovi v plnej výške uhradená, čo vyplýva z prednesu žalobcu na prvom pojednávaní dňa 27.02.2018, keď uviedol, že po rozšírení žaloby mu bola žalovaným v 2. rade uhradená zvyšná suma škody na kotle v sume 377,45 eura, preto berie žalobu v časti o zaplataenie sumy 377,45 eura späť a spornou je už len suma 2.192,84 eura, predstavujúca škodu na nehnuteľnosti (poškodenie stien, schodov, omietok v kotolni, prekľadu pod dverami, omietok pod polystyrénom na dome).

24. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na plnomocenstvo zo dňa 19.06.2009, ktoré mu udelila jeho dcéra ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti. Podľa názoru odvolateľa majiteľka nehnuteľnosti ho týmto plnomocenstvom postavila takmer až na úroveň vlastníka nehnuteľnosti, pretože mu umožnila nakladať s nehnuteľnosťou s možnosťou jej prevodu na tretiu osobu.

25. Na margo udeleného plnomocenstva zo dňa 19.06.2009 odvolací súd uvádza, že v danom prípade podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnomocnenec ako zástupca je oprávnený konať výlučne v mene zastúpeného a práva z tohto zastúpenia vznikajú priamo zastúpenému. V predmetnom konaní však žalobca vystupoval vo svojom mene, nie v zastúpení vlastníka nehnuteľnosti, pričom žiadal, aby žalovaný v 1. rade bol zaviazaný na náhradu škody v prospech žalobcu a nie na účet vlastníka nehnuteľnosti.

26. Dcéra žalobcu naďalej zostáva vlastníkom nehnuteľnosti a len jej svedčí aktívna vecná legitímácia vyplývajúca z hmotného práva. Ako jediná je teda aktívne vecne legitímovaná aj na podanie návrhu na náhradu škody spôsobenej v nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Podľa platnej právnej úpravy uvedenej v § 132 Občianskeho zákonníka vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom, pričom však existenciu žiadnej z uvedených skutočností súd prvej inštancie nemal za preukázanú. Uvedené nemôže zmeniť ani žalobcom tvrdené ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

27. Odvolací súd konštatuje, že porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

28. Navrhované dokazovanie písomnou listinou - plnomocenstvom zo dňa 19.06.2009 a vypočítím dcéry žalobcu súd prvej inštancie nevykonával, nakoľko ich považoval za nadbytočné a nevhodné. Odvolací súd nespochybňuje právo žalobcu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak na druhej strane súd určí, ktoré dôkazy vykoná. Vzhľadom na dostatočne zistené skutočnosti umožňujúce súdu tento spor rozhodnúť a žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, je zrejmé, že súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné z hľadiska hospodárnosti predlžovať konanie vykonávaním ďalších dôkazov, ako boli navrhovaná písomná listina - plnomocenstvo zo dňa 19.06.2009 a výsluch dcéry žalobcu, nakoľko vzhľadom na tvrdenia žalobcu, by prípadne zistené skutočnosti z vykonania týchto dôkazov nemohli ovplyvniť vecný záver súdu prvej inštancie o nevyhnutnosti zamietnutia žaloby.

29. Pokiaľ ide o namietané neoboznámenie sa s vyjadrením intervenienta odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalovaného v 1. rade, že intervenient vo svojom vyjadrení vo veci samej zo 17.10.2018 súhlasil s námietkou žalovaného v 2. rade zo dňa 12.10.2018 o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a navrhoval žalobu zamietnuť, pričom jeho podanie neobsahovalo nové podstatné skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné vyžiadať stanovisko žalobcu. Nedošlo tak k takému porušeniu procesných práv žalobcu, že by boli porušené jeho práva na spravodlivý proces, ak mu nebolo doručené podanie

intervenienta, tým skôr, že ako uviedol žalobca v odvolaní, súd prvej inštancie uvedené vyjadrenie intervenienta na pojednávaní dňa 15.11.2018 „citoval“. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 204 CSP, podľa ktorého dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že s obsahom vyjadrenia intervenienta bol žalobca oboznámený.

30. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR III.ÚS 402/08 z 17.03.2009, podľa ktorého je na uvážení konajúceho súdu, či bude predstreté argumenty považovať za podstatné, a ako také ich predloží ku konfrontácii druhej strane, pričom konajúci súd popri rovnosti účastníkov konania musí totiž zaručiť aj plynulosť a rýchlosť konania, čo predpokladá selekciu len podstatných argumentov, ktoré bude súd predkladať na vyjadrenie protistrane.

31. Žalobca namietal, že súd sa mal zaoberať jeho aktívnou vecnou legitimitáciou ihneď po podaní žaloby, a ak tak nekonal, zodpovedá za vzniknuté trovy konania. Odvolací súd považuje uvedenú argumentáciu žalobcu za nesprávnu. „Aktívnu vecnú legitimitáciu súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimitácii nevysloví, neznamena, že sa ňou v konaní nezaoberal“ (viď Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

32. Odvolací súd sa vyporiadal aj s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku nevysvetlil nevykonanie navrhnutých dôkazov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 28. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

33. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

34. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a dostatočne preskúmateľný. Súd prvej inštancie stručne, ale výstižne vysvetlil, z akých dôvodov nevyhovelo žalobe o náhradu škody pre nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie, pričom nedôvodnosť a nehospodárnosť vykonávania ďalšieho žalobcom navrhovaného dokazovania vyplýva z odôvodnenia v bode 28 tohto rozsudku. Vzhľadom na to má odvolací súd za to, že nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k takému odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, že by boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

35. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

36. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalobca v konaní nebol úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol plne úspešným žalovaným a intervenientovi na strane žalovaného v 1. rade v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).